

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1132 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На шість місяців	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Україні:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число в номері (англійською мовою):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На шість місяців	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення реклами не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЕКОНОМІЧНА КООПЕРАЦІЯ
ДЕМОКРАТІЇ

В промові до делегатів, що зібрались були в Маямі на конвенцію Ветеранів Чужинських Воя, президент Труман висловив, яка є ролі закордонної політики Злучених Держав у змаганні до світового миру, що є загрозеною ще далі комуністичною агресивністю та совєтським імперіалізмом. Тоді він заповів, що говоритиме ще окремо про економічний бік цієї проблеми. Тиждень пізніше, промовляючи в Філадельфії на конвенції Американського Леґіону, президент заговорив про тісну міжнародну економічну кооперацію, як шлях до миру. В Маямі президент обіцявав, «вільні народи» під політичним оглядом, а в Філадельфії робив те саме, обговорюючи економічне об'єднання. В обох випадках президент виразно заявив, хто є перешкодою, що нема досі політичної й економічної свободи в світі й хто далі не допускає, щоб світ став вільним і економічно здоровим. Він ствердив, що Кремль відмовлявся ввесь час по війні від усякої кооперації в справі заведення справедливого й тривалого миру в світі, як і в справі економічної відбудови знищених війною країн. Те саме існує й сьогодні. Якраз це є причиною, чому сформувався політично-мілітарний блок вільних народів і чому тепер треба довести ще й до якнайтіснішої економічної кооперації між тими народами.

Президент Труман, зясовуючи напружені американської міжнародної економічної політики, виразно підкреслює, що треба демократіям виявити, що вони єдині можуть завести в світі не тільки політичну, але й економічну свободу, підняти добробут усіх країн і піднести життєвий стандарт кожної людини в кожній країні, чого комунізм ніяким чином не може. Економічна система вільних народів є ліпша, казав президент, ніж економічна система тих країн, що є під комуністичними режимами. Треба тільки знести між вільними народами ті економічні бар'єри, що їх натворено так багато після першої світової війни та які існують ще й сьогодні. Вільні народи, казав президент, беручи їх усіх разом, мають усе, що є потрібне, щоб поліпшити людське життя з економічного боку. Злучені Держави самі скінчили вже не тільки з політичною, але й з економічною ізоляцією. Як найсильніша економічна держава вони протягають вільним народам руку до якнайтіснішої економічної кооперації. Президент Труман одночасно згадав, що вже твориться в Європі «економічна юнія» вільних народів, як теж об'єднана й повну підтримку Злучених Держав.

Як знаємо, від якогось часу розвелась в Америці дискусія на тему «долларової кризи» в Англії. Ця дискусія перейшла деякі межі, «на велику віху Советам», як про це дехто висказується. «Досить 50 біліонів доларів, що їх Америка дала Англії; уже пора, щоб вона сама себе рятувала» — писалося в деяких газетах, які є проти дальшої допомоги «англійським соціалістам» на їхні «соціалістичні експерименти». Президент Труман у відповіді на такі розумування згадав за цінності, що важуть тісно Америку з Англією і заявив, що найважливіше є те, де існує «справжня демократія», а не така «шахрайська», як у комуністів. В правдивих демократіях ніхто не вимагає «однородності в політиці й бізнесі». Ця заява президента вияснює відношення Америки до країн з соціалістичними урядами і реформами та скріплює ще й під тим оглядом протибольшевицький фронт в Європі й світі.

Рішальна стадія переселенчої
акції

Переселенча акція європейських вояків-втікачів та переміщених осіб до цієї країни на підставі ухваленого минулого року нового закону, т. зв. Акту Переміщених Осіб, увійшла в свою кінцеву і для всіх рішальну стадію. Вправді, вона мала б продовжуватися ще майже цілий рік, але її перебіг і вислід буде перерішений вже в найближчих місяцях, якщо не тижнях. Інтересні цім оглядом факти стверджено на останній громадській нараді, скликаній ЗУАДКомітетом у Філадельфії, в суботу, 27. серпня.

На підставі звітів місцевих та європейських директорів ЗУАДКомітету, д-ра В. Галана і адв. Р. Смука, переселенча акція взагалі, а ведена ЗУАДКомітетом зокрема виглядає приблизно так:

В європейському відділі урядової Д.П. Комісії у Франкфурті зареєстровано вже сотні тисяч завірень щодо забезпечення праці і мешкання новим іммігрантам, вимагана законом як головна передумова допущення його до цієї країни. Як рахувати тільки по дві особи на одне завірення, то це вже означає вичерпання цілої квоти закону, що дозволяє на приїзд 200,000 нових іммігрантів. Якщо взяти до уваги, що деяка кількість кандидатів на іммігрантів дістали по два або й більше завірень від різних осіб, а самі можуть скористатися тільки з одного завірення, то це може залишитися кілька тисяч вільних місць. Деяка кількість кандидатів не зможе вийти тому, що їх стан здоров'я не відповідає імміграційним вимогам, або з будь-яких інших причин. Це з черги ще збільшує кількість вільних місць, але все це вже не з рішальної для загального об'єднання. Вправді, існують ще деякі можливості на поширення і продовження закону, але справа докищо застрягла в конгресі і з нею не можна рахуватися як з фактом.

Як мається українська переселенча справа? По день 22-го липня місія ЗУАДКомітету в Європі одержала всіх 11,336 завірень, з того удокументувала 7,826 і до того часу переселила до ЗДА 5,481 осіб, з того 2,435 на анонімні завірення, отже від — як кажуть — а до зет виключно старанням і коштом ЗУАДКомітету. Всіх 11,336 завірень, що перейшли через ЗУАДКомітет, могли б означати понад 30,000 людей, якщо б усі завірення використали.

З інших статистик маємо під рукою, що Бюлетен Нейшенел Кетолік Рісетлмент Каунсил, в якому стверджується, що че-

рез цю організацію переселено 4,784 завірень для українців, з того удокументовано 4,505 і по кінець липня на них переселено 3,713 осіб. Не маємо жадних даних щодо кількості українських завірень та переселень, полаганих Світовою Службою Церков та іншими агентствами, але як взяти пропорційно, то можна б з черги нарахувати, можливо, яку дисячу-дай осіб.

Взяте все разом — виходило б багато, але воно є відносно мале до пропорції українських скитальців з іншими національностями.

На тлі того загального образу спостерігається, яку незмірно велику роботу виконав ЗУАДКомітет. Для кращого розуміння можна б цю працю та її результати порівняти з цілістю результатів переселенчої акції, веденої найбільшою в світі добровільною допомогою агенцією, якою без сумніву є Нейшенел Кетолік Велфер Конференс. До кінця липня ця агенція одержала всіх 36,079 завірень та спроводила 21,029 нових іммігрантів. ЗУАДКомітет до 22-го липня зареєстрував 11,336 завірень і спроводив 5,480 осіб. Сьогодні ця пропорція виходить ще більше в користь ЗУАДКомітету, що згідно зі заявою самого представника Католицької Конференції, спроводив більше ніж одну третю загальної кількості нових іммігрантів, спроводжених тою організацією. Якщо порівняти можливості і кошта, якими ці обидві організації розпоряджаються, муситься ствердити, що ЗУАДКомітет справді довершив чуда. Власне цю працю та її успіхи ЗУАДКомітет здобув собі найвищі признання зацікавлених в переселенні справх урядових кол у Вашингтоні та найбільший авторитет і увагу серед інших допомогів агенцій.

Які дальші переселенчі можливості існують для українців? Їх виявлено на згаданих вже громадських нарадах у Філадельфії. Д-р Галан в своїм звіті ствердив, що ЗУАДКомітет має всі формальні можливості спроводити до цієї країни ще 15,000 українців, якщо тільки наші громади зможуть їх прийняти та зложати необхідні фонди на їх спроводження. Адв. Смука, що знає як ця справа виглядає на місці в Європі, додав до цього ще других 15,000 осіб, якщо тільки «зроблять своє» наші громади. Ці слова не були сказані «на вітер». ЗУАДКомітет в найближчих днях і тижнях очікує 2,000 родин, отже около 6,000 осіб, що вже, можна б сказати, є в дорозі та яких за всяку ціну тре-

ба буде прийняти і розмістити, бо в іншому випадку — краще це альтернативи не називати, бо вона була б найбільшою ганьбою для американсько-українського загалу. Крім цих, вже формально полаганих «кейсів», ЗУАДКомітет має заплановані Д.П. Комісією у Вашингтоні квоти на дальших 3,000 родин, отже знову около 9,000 осіб. Адв. Смука стверджує, що розбудований європейський апарат ЗУАДКомітету потрапив би полагати 1,000 і більше кейсів тижнево. Все тепер залежить ще тільки від нашого загалу.

В тій цілі й були скликані громадські наради. Вони рекомендували Комітетові призначити відповідні квоти так на прийняття нових іммігрантів, як і на збірку фондів, заповідаючи свою повну підтримку тій акції та використання для неї своїх організаційних апаратів і своїх пресових органів. Усі вони, хоч і без окремих зобов'язань, заповнили однудуш-

Микола Чубатий.

Історичні підстави української
самостійності

(Сила та слабкість історичних доказів).

Головним аргументом, який висувають поневолені нації в боротьбі за своє визволення, це в новочасних часах в першу чергу воля самого народу жити своїм власним життям, порадкувати свої власні справи та бути господарем на власній землі. Це найсильніша основа кожного національного відродження, бо вона опирається на волі більшості живих людей на якійсь землі, отже на праві демократії, де більшість рішає про своє збирне життя. На цій демократичній праві, застосованій не тільки до існуючих, але також до майбутніх держав, опер през. Вільсон свою доктрину про самоозначення народів. На цій самій праві збудований останній та скоро забутий Атлантичний Чартер. Раз стало міжнародним правом скасування невірності, так його прямим та практичним пристосуванням в міжнародній життєвій праві самоозначення народів.

Це є головний та нині найсильніший аргумент за визволенням досі недержавних народів, отже й України. Той аргумент такий сильний, що його відверто навіть большевики не в силі перечити, тому Сталін вставив у свою конституцію облудну постанову про право кожного народу Советського Союзу кожного часу виступити зі Советського Союзу та стати цілком самостійною нацією. Відновляти цього права народом з причин економічних, стратегічних, чи інших, є на ділі відмовою права

на свою підтримку ЗУАДКомітетові в його переселенчій акції, заповідаючи відповідні практичні заходи в цій справі в своїх організаціях.

Спільна заява цих громадян є прекрасним документом громадської зрілості та української душі тих людей, що практично могли б говорити в імені всього зорганізованого американсько-українського загалу. Не зважаючи на будь-які застереження, що вони могли б мати у відношенні до інших справ, в цьому випадку, як йдеться про рятунку наших братів і сестер зі скитального пекла, вони мали тільки одну думку і одне серце: допомогти.

Треба вірити, що так і тільки так поставиться до цієї справи і весь американсько-український загал. Тоді переселенча акція буде цілком певно завершена з повним успіхом, а в історію України буде серед ліній вписана одна з найсвітліших сторінок братнього зрозуміння, любови і взаємодопомоги.

Тим народам свого невірності. Та попри цей головний аргумент чуюмо в міжнародній політиці часто ще й додатковий історичний аргумент, що є неначе аргументом досвіду віків. Мовляв, тому народів належить державна самостійність, бо він її вже мав в минулім, а втратив її тільки через насилья сусідів, тому його право на державну самостійність повинно бути привертне. Це є історичний аргумент, або історична підстава самостійності даного народу.

На історичне право до самостійності може покликуватися також український народ. На таке право у своїм звідомленні покликається теж нинішня українська офіційна політика. Річ природна, що історичне право до самостійності українського народу, якщо воно має бути сильне та переконливе, мусить спиратись на сильні історичні підстави, на докази, з історії, що український нарід, як цілість був вже раз чи більше разів в історії самостійною нацією та що йому це право було відібране насилья сусідів. Історичний аргумент мусить бути таким сильним, щоб він справді доказував, що український нарід має право бути об'єднаною та самостійною нацією, себто, що клич Соборної та Самостійної України має теж історичні підстави. Буде цей доказ з історії слабким та неповним, так може й краще на такий аргумент не покликувати-

ся, бо він може принести більше шкоди ніж користі. Таким неповним та слабким історичним доказом на право українського народу на самостійність є покликуватись державою Богдана Хмельницького в половині 17-го століття. Покинутися на державу Богдана Хмельницького як на доказ, що нинішній український нарід має право на соборну та самостійну націю, це неправильно з двох причин. Перше тому, що держава Богдана Хмельницького ніколи не обіймала території цілого українського народу; а по друге держава Б. Хмельницького була властиво дуже коротко самостійною державою, не довше як недавня Українська Народна Республіка.

Не хочу тут самим заперечувати великанське національне значення повстання Богдана Хмельницького та створення української держави на частині української території. Мабуть без повстання козацької держави український нарід був би зовсім забув про своє право на власну державну самостійність. Його новочасне національне відродження в 19 столітті без повстання козацької держави було б сильно утруднене, однак козацька держава Богдана Хмельницького з половини 17-го ст. не може бути доволі сильним історичним доказом на це, що український нарід, має бути соборною та самостійною нацією. Навпаки, противник міг би легко використати висування того історичного аргументу проти самостійної та соборної України. Мовляв, в державу Богдана Хмельницького не входили всі західні землі далеко що на схід поза смугу Збруча, ні вона не була довший час самостійною державою, а тільки державою під рукою московського царя.

Відомо, що держава Богдана Хмельницького в часах найбільших його успіхів поклікалась «далеким походом на захід 1649 не сягала далше як по Случ - річку, отже не тільки Галичина, не тільки Волинь з Підляшам та Холмщиною, але навіть східно-українське Поділля не входило в склад держави Богдана Хмельницького. Тому висувати державу Богдана Хмельницького як аргумент за соборну та самостійну українську націю, це значить давати Польщі аргумент на західно-українські землі, а Московії на федерацію з Україною.

Сама держава Богдана Хмельницького над Дніпром була тільки два роки самостійною. Білоцерківська умова Богдана Хмельницького з Польщею (1651) ясно заперечувала самостійність української держави, а таксамо Переяславська Рада з січня 1654 року не є доказом, що Україна вже тоді була самостійною державою. (Докладніше на стор. 3-тій)

Він вислухав мене, і раптом вигукнув: — Та це ж ви через три з половиною місяця будете на волі... Ось згадаєте мене... Житий хліб — це життя... Вітаю вас!

(Дальше буде).

К. ПЕТРУС

СОВЕТСЬКІ АРЕШТАНТИ

ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОВДУРЕННІМ
ЧЕРВОНОЮ ПРОПАГАНДОЮ.

105)

ІЗ ЗАПОЛЯР'Я — В КРАСТАБ

Тубільцям із Таймирського півострова — тунгусам, ненцям і долганам, наші європейські хвороби, крім трахому, майже невідомі. Щоправда, ув'язнені з колишніх працівників советських факторій, переказували, що в районах їхньої діяльності тубільці вже встигли познайомитися з венеричними хворобами, але загально ці діти природи лишались в своєму правдивому стані. Оповідали; що навіть воші, яких вони мають мільярдами, вони витягують із своїх хутрових одягів і спокійнісінько лугають, як насіння.

Таборові лікарі, захоплюючись витривалістю й загартованістю тубільців, часто жартома говорили нам:

— Погляньте на цих самоїдів. За тисячоліття свого перебування в тундрі, вони так окліматизувались, що тепер їх ніщо не бере. Ми повинні знадобити і випередити їх. Цей шлях ми пройдемо за один рік!

Але коли їхню молодь, кількістю 60 чоловік, зробили комсомольцями і послали до Єнісейська на курси пропагандистів, вони майже всі похворіли цингою. Єнісейський клімат виявився для них дуже жарким, а наше харчування —

погубним. Їх повернули назад і оселили в одному з будівель для вільнонайманого складу Норильського будівництва.

Тут уже почали знайомити їх із советською культурою! Перші допущення у російській мові почалися з засвоєння советського багатоперехового і різнокалібрового мату. А потім і все решта. Тут вони почували себе, як на батьківщині, і готувалися стати большевицькими світлоносцями в темних закутках Таймиру.

В дні, коли нас під звуки духової оркестри (і таке було!) виводили з табору на працю, ці косокі юнаки й дівчата стояли коло воріт і дурнували очима дивлячись на НКВД-істівську комедію...

А пізніше ці «світлоносці», озброєні карабінами, спокійнісінько конвоювали своїх батьків та братів з тундри в Норильськ, де їх як «ворогів народу», разом із іншими,

розстрілювали за «Рудною горою».

Вони були вже «загартовані» не тільки фізично, але й морально.

ГУЛАГ завів правило, що до нашого табору прислали тільки здорових і працездатних ув'язнених. Це правило діяло до 1939 року, доки з нашого табору не зробили режимного, особливого призначення, який повинен був прийняти новий 17-тисячний етап «ежовського набору». І коли ці воїни і не-воїни народу прибули до нас у Заполяр'я, їх охопила епідемія кривавої бігунки. Лікарі розгубилися. Цей тубільці і старі таборяни не мали й поняття про цю хворобу, а новоприбулих вона так підхопила.

Щоправда, підчас трьохмісячних полярних ночей, коли людину опановує хвороблива сонливість і безнадійна туга, що межує з розпачем, дехто з ув'язнених захворівав цингою, але її швидко перемага-

ли за допомогою протицингового навару із голів шипових дерев та різних пігулок. Багато скаржилося на хворобливе серцебиття і задишування, викликані ненормальним тиском повітря (замість 760-740 м.м), але це за хворобу не вважалось і ніхто на це не звертав уваги.

А кривава бігунка була новим явищем нашого одномітного життя. Всі амбулаторії і лікарні бли заповнені хворими, і кількість їх постійно зростала. Заборонили пити сиру воду, але захворювання не припинялося. Шов вересень, надходили зимові морози. Це давало лікарям надію, що епідемія скоро припиниться. І справді, через кілька тижнів кількість захворіваних почала спадати, але ті, що захворіли раніше, і далі хворіли і вмирали. Нарешті, адміністрація будівництва, спираючись на вилежане розпорядження ГУЛАГ-а, вирішила позбутися сотні непрацездатних ув'язне-

них, що дійшли до крайнього ступня виснаження, і почала організовувати поворотний етап на «континент». Разом із хворими вирішили вивезти і тих ув'язнених, термін яких кінчався в зимовому періоді, і яких не можна було ані залишити вільнонайманими до весни, як позбавлених прав, ані вивезти в Красноярськ (в ясний зимовий час зв'язок з «континентом» підтримувався тільки гідропланами). Так, разом з трьома сотнями хворих, до етапу призначили чоловіка 10 здорових, між ними й мене. Термін мій кінчався 10 січня. Залишити мене на будівництві як того, що мав дістати «мінус 40», таборове НКВД не могло, і мене викликали на етап.

Це сталося 8. жовтня 1939 р. За кілька тижнів до цього, я розповів своєму колегові по праці бачений мною сон: я ніс в руках трое тоборових двоохілограмових хлібин, додаючи половину хлібини четвертого...

О. Г.

Советська інтелігенція

Чомусь нікому не спадає на думку зробити звичайний обрахунок, що за чотири роки не можна було скінчити технікум (3 роки), вищу школу (4 роки) і аспірантуру (2 роки). Бо це був звичайний шлях до здобуття кандидатського звання. Зрештою через те, що Куляба на нашому факультеті нічого не читав, спеціального інтересу ми до нього не мали, і може б цілком забули про нього, коли б з відділу історичного не почали розходитися про нього дивовижні історії. Куляба на лекціях порівнює різні дурниці, щипав студенток або вихвалявся правом на посідання пістолі і навіть для того, щоб переконати студентів, що пістолі справжній, пропонував стріляти вгору. Та дівчата підняли крик, і крик, а тому спроба не відбулася. Доходили ці історії і до директора інституту, але той потискав плечима, мовляв, молодий ще, може, не достатньо глибоко свій предмет простудіював, але що є комсомольцем і сином червоного партизана, котрий героїчно згинув під Перекопом, то все ж таки з ним

треба числитися. Особливо ж уваги заслуговувало те, що Куляба був свого роду синім птахом: захистити кандидатську дисертацію на історичну тему до Куляби не вдалося нікому.

Була на лекції Куляби і комісія з Києва, котра приїхала на візитацію інституту. Саме тоді Куляба мав виклад про работоргівлю на Україні.

Насамперед, — казав Куляба, — мусимо докладно проаналізувати саме слово „работоргівля“. Слово „работоргівля“ складається з двох слів: раб і торгівля. Що ж таке — раб? Раб... ну це... раб, це зрозуміло. А це таке — торгівля — кожен з вас знає, бо якби не знав, то не сидів би в інституті. Зрештою, суспільство в ті часи було безкласове...

В такому дусі пішла вся лекція.

Комісія тільки звернула Кулябі увагу, що коли були раби і власники рабів, то мусіли бути і класи. Що ж до решти, то порадили краще готуватись до викладів.

Цілком несподівано внаслідок Куляба з візитою 6-го січ-

ня 1935 року, саме на Святий Вечір.

Мешкали ми тоді з братом у згаданому професорському будинку, де брат, як викладач, мав право на окрему кімнату. Перед самими святами дістали ми від матері з глухої провінції традиційний святочний пакунок: товчену пшеницю, мак, сухі овочі, свіжі яблука, горіхи, сухе печиво, пляшку яблучного вина, маленьку гілочку ялинки і воскову свічку. Бідна матуся раділа, що страшні голодні часи минули, і вона вже могла собі дозволити на таку приємність, щоб пригладити нам про урочисті дні Різдва Христового.

Якось видавалося грішним самим спожити ті дари, а тому я по нараді з братом пішла запросити на вечерю подружжя Ш., з котрими ми жили в дуже близькій приязні. Для зручності будемо їх називати Мартою і Василем, хоч це не є їхні справжні імена.

Марта, вислухавши мене розсміялася:

— Ну, мого Василя на таку вечерю і штурмом не затагне-те! Ви ж знаєте, який він страхопуд...

Василь був дійсно великим страхопудом і то з цілком оправданих причин: він був сином священника і не крив того. А цей факт, що особа духовного походження була викладачем вищої школи — був явищем цілком виїмковим і навіть нечуванним. Тому бідному Василеві треба було бути страшно обережним.

І щоб затягти його на вечерю, ми вдалися до хитрощів: вирядили Василя з моїм братом до кінця, а самі взяли до святкових приготувань. Поки мужчини вернулися, в нас було вже все готове: борщ, кутя, узвар, риба і вареники з капустою. В полумиску на столі горюла красувалися сочисті яблука в переміжку з горіхами, а посеред них стрімгла гілочка „ялинки“ з прикріпленою свічкою.

Василь як побачить це, то вмере зі страху, — сміялась Марта.

Нарешті надійшли мужчини.

Історичні підстави української самостійності

(Домічання зі стор. 2-гої).

Ці речі дають всяким федералістам тільки аргумент проти відділювання України від Росії.

Чейже не витримає історично-правної критики твердження, що по Переяславським Акті з січня 1654 Україна лишилася державою. Не потрапила Україна зберегти також повної самостійності в так званих „Мартових Статтях“ з 1654, укладених поміж представниками гетьмана Богдана Хмельницького та московського царя, два місяці пізніше в Москві.

Безперечно, що нині в урочистих хвилинок, політичний український бесідник може говорити, що Переяславський Договір, отже акт з січня 1654, завершений на Козацькій Раді в Переяславі та договір в Москві в березні 1654 року є створенням самостійної укра-

— У-у-у! Як тут гарно пахне! — вигукнув Василь переступаючи поріг. — Що це сьогодні за свято?

— Свято, свято, — сказав брат, помагаючи йому роздягатися. — Кожуха давайте сюди! Так! А тепер — прошу до столу!

Короткозорий Василь мружив очі і протирив запотілі окуляри. Лишень вдягнувши їх і розглянувшись по столі перелякано замахав руками.

— Що це має все означати?

— А ви хіба не знаєте? Пригадайте, який сьогодні день?

— Ви, здається подуріли всі! — тільки міг вимовити переляканий Василь і з тими словами направився до дверей, навіть забувши про плащ і шапку.

— Василю! — делікатно безапеляційно зупинила його жінка. — Зараз вернісь! Вернісь вернісь!... Тепер сідай отут! Сідай, сідай! Так! І будь людиною, а не зайцем.

(Дальше буде).

вання Галицько-Волинського Королівства як продовження київської української імперії. Та цього доказу з історії невідомо чому українські офіційні політики оминають, дарма, що його силу розуміє сучасна новачна історіографія, біла та червона. Про це в окремій статті.

УВАГА! — ПАСЕИН І ОНОЛИЦЯ!

УКРАЇНСКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ СВ. ВОЗНЕСІННЯ Г. В ПАСЕИН

— влаштує —

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 4. ВЕРЕСНЯ 1949
(SUNDAY, SEPTEMBER 4, 1949)

В VLNSENTIN'S GROVE,
Saddle River Road & Morlot Ave., Fairlawn, N. J.

Боси відіжджати від 47 Hope Ave. в 11:30 рано, 12:30 і 1:30 год. пополудні.
Першорядна оркестра гратиме до танців.

Увага! НОРТГЕМПТОН, АЛЕНТАВН, БЕТЛЕГЕМ, МАЙНЕРСВІЛ, ІСТОН І ПАЛМЕРТОН, ПА. Увага!

УКРАЇНСКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ УСПІННЯ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ В НОРТГЕМПТОН, ПА.

запрошує всіх українців на

ВЕЛИКЕ СВЯТО ПОСВЯЧЕННЯ НОВОГО У ВІЗАНТИСЬКОМУ СТИЛІ ПРЕСТОЛА В ПОНЕДІЛОК, 5. ВЕРЕСНЯ 1949 (MONDAY, SEPT. 5, LABOR DAY)

ПОРЯДОК СВЯТА: В годині 9:30 зустріч Владики. В 10. год. почнеться Архирейська Служба Божа при асистії численних священників. При кінці Служби Високопреосвященний Владика Архископ Іоанн Теодорович посьвятить Престіл. По Службі Божій відбудеться в парадній залі, 1301 Ньюпорт Еню, Обід (Бенкет).

По обіді буде виступ Українського Мужеського Хору з Лігав Велі, під управою проф. Ліона Кунца. Також Клуб наших танцюристів під проводом С. Олеса, виступить з українськими танками.

Комітет свята запрошує сердечно до участі усіх наших українців.

УВАГА! — ВУНСАКЕТ І ОНОЛИЦЯ!

СЕСТРИЦТВО СВЯТОЇ МАРІ

— влаштує —

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 4. ВЕРЕСНЯ 1949
(SUNDAY, SEPT. 4, 1949)

В ПАРАФІЯЛЬНІЙ ЗАЛІ НД Ч. 74 HARRIS AVENUE,
Початок в годині 1. пополудні до години 11:30. вночі.

Сестрицтво запрошує всіх Громадян, як місцевих так і позамісцевих. За добру забаву ручить — Уряд:

Катерина Лаба, предсидиця
Явдохія Мостецька, касирка Наталія Камфонік, секр.

УВАГА! НЬЮ ЙОРК, НЬЮ ДЖЕРЗІ, УВАГА! ПЕНСИЛВЕНІЯ І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСКА ПРАВОС. ЦЕРКВА СВ. ВОЛОДИМИРА при 14-тій вулиці в Нью Йорку

уряджує

“ВЕЛИКЕ СВЯТО” — “LABOR DAY”

й для вшановання ДНЯ ПРАЦІ на власній фармі, поміж містами Нью Брунск і Бавид Брук, Н. Дж.

В НЕДІЛЮ, 4. ВЕРЕСНЯ 1949
(SUNDAY, SEPTEMBER 4, 1949)

Свято почнеться полевою Службою Божою в год. 10:30 рано. В відправі візьме участь парадний Хор з Нью Йорку під управою проф. В. ЗАВІТНЕВИЧА.

По Богослуженню відбудеться ВЕЛИКИЙ ПІКНІК полудневий з забавою і танцями, приграватиме оркестра І. СЕМЧИШИНОГО з Бавид Брук.

В часі Пікніку, промовлятимуть американські і українські бесідники, на сучасну тему.

ВСТУП 50 ЦЕНТІВ.

Величезна Українська Громадиство! Масо честь запросити всіх Вас на це СВЯТО, де не тільки що гарно і весело забавитесь, але також можете, своєю присутністю доброму ділу!

ПРИЖДЖАЙТЕ ВСІ! Як близька й далека. Всіх Вас циро повітає Святочний Комітет. — „Боси“ відходять в годині 8:30 рано від Церкви при 14-тій вулиці. Копта подорожі, з аступом і назад \$2.50. — Тикети можна набудити в Канцелярії парадній, під ч. 334 1st 14-та Вул., в Нью Йорку, кожного дня.

УВАГА — ПЛАСТУНИ!

Пригласую, що заповіщення 1. ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ ЗДА відбудеться в дні 3-5 вересня 1949 на Українському Селі коло New Brunswick, N. J. Відкриття Стрічі: в суботу, в годині 12-тій. Програма стрічі: змагання юнаків і ст. пластунів та наради сепорів і ст. пластунів. Участь по змозі в одностроях та з таборним вярдом (штраф!)

Додат: залізницею (Pennsylvania Rail Road) до New Brunswick, N. J., звідси автобусом ч. 60 до Cedar Grove Road (Ukrainian Village). Табор відкритий для відвідин гостей в суботу і неділю від год. 6. до 9. вечером.

Старшина Станції Нью Йорку.

Banquet and Ball

COMMEMORATING THE 55th ANNIVERSARY OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

— sponsored by —

YOUTH OF U.N.A. FROM METROPOLITAN N.Y. AREA (United U.N.A. Branches)

AT HOTEL EDISON (GRAND BALL ROOM)
47 & 48 St., West of Broadway, New York City
SATURDAY, OCTOBER 15, 1949, at 6 P. M.

Music by WALLY STECK & his Rhumba Orchestra
Featuring Fredy Manfredi, vocalist
MILTON OLEKSON & his Amuke Recording Orchestra
Featuring Johnny Olekson, vocalist
Subscription \$7.00 (tax included)

НЬЮАРК, ІРВІНГТОН, Н. ДЖ.!

Подасться до відома, що
ЗЛУЧЕНІ ВІДПІЛИ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ

— влаштують —

55-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ У. Н. СОЮЗУ

— який відбудеться —

В НЕДІЛЮ, 23. ЖОВТНЯ 1949
(SUNDAY, OCTOBER 23, 1949)

в годині 3-тій пополудні

В УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ
180 William Street, Newark, N. J.

Концертну програму виконають місцеві хори. Ширша програма буде заподана пізніше.
Комітет Злучених Відділів в Ньюарку.

УВАГА! КЛІВЛЕНД, О. І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА ІМ. СВ. ВОЛОДИМИРА

2280 Вест 11. вулиця, Клівленд, Огайо

буде святкувати

ДВАДЦЯТЬП'ЯТЬ-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ

(ЗАСНУВАННЯ ПАРАФІ)

В НЕДІЛЮ, 30. ЖОВТНЯ 1949
(SUNDAY, OCTOBER 30, 1949)

Свято розпочнеться Всенічною Відпавою в суботу, 29. жовтня, в 8. годині вечером.

В НЕДІЛЮ, 30. ЖОВТНЯ. Зустріч Високопреосвященного Владики Іоанна Теодоровича в 9:45 рано.

Архирейська Служба Божа при сослуженню доколичного Священства в годині 10:15 рано.

Ювілейний Обід в салі Українського Народного Дому, 2253 Вест 14. вулиця, в 1. годині пополудні.

По обіді Концерт силами Хору „Бандурист“, а потім танці.

Просимо всі українські Організації м. Клівленду й околиць прийти до нас на це Торжество, як також ласкаво просимо здержатися на той день від усіх підприсметь.

Комітет.

ЗАВВАГА: В суботу, 29. жовтня, з нагоди Ювілею, Американсько-Українські Ветерани влаштують Пікнік на громадській Площі. Вступ вільний. Поч. 5 год. веч.

Стасюк
124
Перша Евеня Нью-Йорк, 3.
(між вулицями 7.оо а 8.оо)

Найкращі, різномодні МЯСИВА, ВУДЖЕНИНИ
та першої якості

ВИРОБИ МЯСАРСЬКІ по уміркованих цінах

дістанете у ФІРМІ СТАСЮКА

Склеп СТАСЮКА отворений кожного дня до год. 6. ввечір точно!

Що думають європейці про Злучені Держави?

Недавно вийшла цікава і важка книжка під загальною назвою: „Що думають європейці про Злучені Держави“. Ця книжка підтримує погляди тих, які думають, що американці повинні більше дбати про те, аби люди за межами Америки ліпше її знали. Видана Загальною Радою Американської Єдності, книжка подає наслідки зібраних анкетним способом — під проводом Генрі Лі Монсон — відомостей про погляди європейців. Поверх 1,700 осіб, ознайомих з громадськими думками закордонно, виповнили і прислали анкети. Крім того в книжці використано матеріали і звіти приватних та державних установ. В дослідженні європейських поглядів на Злучені Держави брали участь також чимало редакторів тих часописів, що виходять в цій країні в чужих мовах.

Головний висновок в книжці зводиться до того, що хоч свободні країни в Європі дивляться на Злучені Держави як на провідну силу, проте багато європейців поважають сумніваються чи Америка дійсно спроможеться на таку провідну роль. Головною підставою тих сумнівів є погляд — що його поділяє поверх третини населення країн, які прийняли Програму Європейської Відбудови — що американська закордонна політика є „надто змилувана“; що американці є „надто матеріалістичні“, як думає половина людей згаданих країн. Інші думають, що американська політика тісно зв'язана з „великим бізнесом“, третина людей поділяє цей погляд. З інших неприхильних

деякі хибні погляди, які вже давно плекались, пише Таймс і домагаться аби американці переглянули свою власну пропаганду. Питає автор статті: „Чи є ця країна дійсно матеріалістична, коли терпить бюджетний дефіцит, коли накладає податки на своїх громадян аби послати матеріальну допомогу іншим народам?“

Деякі неприхильні погляди європейців виникли внаслідок помилок самих американців, як каже Рід Луїс — директор Загальної Ради — у вступних словах. „Говорячи про Америку закордонно“, каже він, „треба пам'ятати, що вчинки є більш голосні ніж слова“.

„Америка має що про себе говорити“, пише Р. Луїс. Він називає 35,000,000 американців чужинського роду з їх рідними та приятелями закордонно „найбільш впливовими амбасадорами, що їх мають Злучені Держави сьогодні“. Він закликає їх всіх старатися виправити хибні погляди на Злучені Держави закордонно та ширити там демократичні ідеї.

В книжці „Що думають європейці про Злучені Держави“ є багато мартів та таблиць з добре обгрунтованим текстом. Інформації впорядковано відповідно до країн та зачеплених питань. Книжка коштує два долари, замовлення посилає до Загальної Ради на таку адресу:

Common Council for American Unity
20 West 40th Street
New York 18, N. Y.

Загальна Рада.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МИШ.

На політичну і допомогую акцію.

Список жертводавців на „Святи Герої“, котрі улаштувала Філія У. К. К. в Дітройт, дня 29 травня 1949 р. є такий:

Д-р І. Грибик \$10; по \$5: І. Дачун, І. Панчук, Мус І. А. Соломка, М. Сохан, В. І. Семеґен, Н. Горин, Д. Базилевич, „Мартин Готель“ Віндзор, А. Патро. Крім цього після концерту знайдено \$5 і вписано до загальної суми приходу. По \$2: П. Верещук, Ю. Новак, В. Дідик, П. Тимошко, М. Чиріба, П. Дунаєвський, П. Романів, В. Захарічук, О. Оніськів, А. Блашук, І. Свєтерук, Ю. Вітенко, Т. Винничук, М. Семеґен; Т. Коваль \$1.50; по \$1: Курілів, С. Смола, О. Курочка, П. Блонський, Д. Дубрівський, Я. Стецюк, С. і М. Климишин, П. Сотник, М. Дячук, Форіс І. П. і А. Дідула, М. Небоженко, А. Левкут, С. Сулик, А. Камінський, М. Шустакевич, Хлопан В., Молдавський, Н. Н., В. Маланін, В. Шеремета, В. Цимбаліст, В. Войнаровичів Віндзор, П. Федик, І. Лозовський, Ю. Габора, П. Кізел, Н. Федюк, А. Дідуник. Решта дрібними. З добровільних складок при вступі на селю \$71.52. І ще збірка жінок дрібними датками \$28.30. Разом зібрано \$232.32.

По відчисленню розходів вислано половину для Укр. К.

Нові імігранти

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Гаан“ до порту в Нью Йорку, дня 1-го вересня:

Гомерда Дмитро, Ярослав, Марія, Ірина; Яремко Микола, Марія, Анна, Петро, Стефанія, Ярослав; Корольок Олександр, Анна, Ігор; Лихошерсті Петро, Анастасія; Луцій Павло, Анна, Михайло; Мельничко Богдан, Ірина, Володимир; Морячко Юстина; Обст Іван, Євгенія, Іванна, Іван; Петришин Іван, Анна, Богдан; Савчинець Лука, Садокія, Анна, Ольга; Семків Матвій, Надія, Ярослав; Стефанишин Іван; Сидельник Ілля, Марія, Валентина, Анастасія; Шемченко Лев, Вікторія, Стефанія; Шийка Степан, Євгенія, Анна, Мирон; Воробець Михайло, Стефанія, Оксана; Зборовський Микола, Юлія, Анна, Стефанія, Ірина; Зварич Степан, Марія, Анна; Мішук Капітон, Надія, Василь, Марія, Іван; Шевчук Іван, Надія, Василь; Вояк Андрій, Ольга, Богдан; Зелінський Онуфрій, Катерина, Ярослав; Змії Антін, Антонія, Євген; Думандук Василь; Натфальєв Еміль; Ригишак Марта, Оксана; Масевич Теодозій, Євгенія; Остапенко Ванда, Леонід, Григорій, Ольга; Терлецький Іван.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говз“ до порту в Нью Орлін, в дні 7-го вересня:

Кольтон Іван, Марія, Стефанія; Говера Федір, Анна, Богдан; Грив Іван, Агафія, Микола; Ішук Методій, Ангела, Ольга; Луцак Іван, Пазз, Стефан, Василь; Подольська Пилип, Галина, Віра; Ребенчук Юрко, Марія, Василь; Ригаїло Гіларій, Олена, Іванор; Снігур Михайло, Стефанія, Євген; Тирин Адам, Анастасія, Леона; Візченко Петро, Єлисавета; Венцак Роман, Стефанія, Анна; Ярош Федір, Розалія, Анна, Ярослав; Сум Нестор, Стефанія; Швєць Петро, Татяна, Роман; Вейко Максим, Єва, Марія; Ціхоцький Людвик, Єва, Марія; Гарасим Адам; Козак Ілько, Ольга, Орест; Максимів Василь, Надія, Володимир, Іван; Мисинин Григорій, Анастасія, Віра; Писполита Василь; Сарабин Михайло, Марія, Ірина; Паламар Олександра, Володимир, Марія, Михайлина; Проскурєнко Марія, Михайлина, Микола; Пуляк Софія, Катерина, Андрій; Васюнець Євгенія, Євген, Ярослав; Анциборенко Гаврило, Оршика, Іван; Гриняк Текля, Михайло, Марія; Шафранський Любомир, Антонія, Зеновій; Шербік Степан, Анна, Марія; Гасвський Василь, Анна, Микола; Харук Іван, Розалія, Іван; Дричило Петро, Ма-

ри, Анастасія, Василь; Дига Кирило, Ніна, Олександр, Іван; Гораченко Марія, Анна, Григорій; Коральчук Марія, Євгенія, Петро; Кулинич Михайло, Євгенія; Кувинич Сергій; Максименко Микола, Марія, Іван; Пігур Іван, Емілія; Білянич Іван, Броніслава; Юрків Федір, Анна; Калужний Іван, Пелагія, Харитина; Козак Олександр, Єва; Люшняк Микола, Ольга; Луцак Іван, Теодозія; Мартинюк Михайло, Катерина; Осик Степан, Катерина.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 23. серпня 1949 року помер у 20. році життя ПЕТРО ТУРКЕВИЧ, член модал. відлуду Тов. Укр. Сп. від. У. К. Союзу в Сиріах, Н. Й.

Смерть спричинила похитку авторів. Похоронений в сирійській церкві в 1949 році. Родився тут в Америці. Похоронений в сирійській церкві, брат І. сестра.

Похорон відбувся 26. серпня, з дому жалоби, 336 5th St. до укр. катол. церкви і на укр. катол. цвинтарі св. Івана Христителя в Сиріах, Н. Й. — В. Н. П. — В. Осухвський, секр.

Дня 29. серпня 1949 року помер у 57. році життя ІВАН БРЕГА, довголітній член Укр. Тов. Пролетарів, від. 16. У. К. Союзу в Сиріах, Н. Й.

Похорон похований зі села Націоналістич. похорон. Похорон у сирійській церкві, брат І. сестра.

Похорон відбувся 29. серпня з гробом, церква св. Петра в Пала на St. Anthony Cemetery. — В. Н. П. — К. Іванів.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говз“ до порту в Нью Орлін, в дні 7-го вересня:

Кольтон Іван, Марія, Стефанія; Говера Федір, Анна, Богдан; Грив Іван, Агафія, Микола; Ішук Методій, Ангела, Ольга; Луцак Іван, Пазз, Стефан, Василь; Подольська Пилип, Галина, Віра; Ребенчук Юрко, Марія, Василь; Ригаїло Гіларій, Олена, Іванор; Снігур Михайло, Стефанія, Євген; Тирин Адам, Анастасія, Леона; Візченко Петро, Єлисавета; Венцак Роман, Стефанія, Анна; Ярош Федір, Розалія, Анна, Ярослав; Сум Нестор, Стефанія; Швєць Петро, Татяна, Роман; Вейко Максим, Єва, Марія; Ціхоцький Людвик, Єва, Марія; Гарасим Адам; Козак Ілько, Ольга, Орест; Максимів Василь, Надія, Володимир, Іван; Мисинин Григорій, Анастасія, Віра; Писполита Василь; Сарабин Михайло, Марія, Ірина; Паламар Олександра, Володимир, Марія, Михайлина; Проскурєнко Марія, Михайлина, Микола; Пуляк Софія, Катерина, Андрій; Васюнець Євгенія, Євген, Ярослав; Анциборенко Гаврило, Оршика, Іван; Гриняк Текля, Михайло, Марія; Шафранський Любомир, Антонія, Зеновій; Шербік Степан, Анна, Марія; Гасвський Василь, Анна, Микола; Харук Іван, Розалія, Іван; Дричило Петро, Ма-

ри, Анастасія, Василь; Дига Кирило, Ніна, Олександр, Іван; Гораченко Марія, Анна, Григорій; Коральчук Марія, Євгенія, Петро; Кулинич Михайло, Євгенія; Кувинич Сергій; Максименко Микола, Марія, Іван; Пігур Іван, Емілія; Білянич Іван, Броніслава; Юрків Федір, Анна; Калужний Іван, Пелагія, Харитина; Козак Олександр, Єва; Люшняк Микола, Ольга; Луцак Іван, Теодозія; Мартинюк Михайло, Катерина; Осик Степан, Катерина.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говз“ до порту в Нью Орлін, в дні 7-го вересня:

Кольтон Іван, Марія, Стефанія; Говера Федір, Анна, Богдан; Грив Іван, Агафія, Микола; Ішук Методій, Ангела, Ольга; Луцак Іван, Пазз, Стефан, Василь; Подольська Пилип, Галина, Віра; Ребенчук Юрко, Марія, Василь; Ригаїло Гіларій, Олена, Іванор; Снігур Михайло, Стефанія, Євген; Тирин Адам, Анастасія, Леона; Візченко Петро, Єлисавета; Венцак Роман, Стефанія, Анна; Ярош Федір, Розалія, Анна, Ярослав; Сум Нестор, Стефанія; Швєць Петро, Татяна, Роман; Вейко Максим, Єва, Марія; Ціхоцький Людвик, Єва, Марія; Гарасим Адам; Козак Ілько, Ольга, Орест; Максимів Василь, Надія, Володимир, Іван; Мисинин Григорій, Анастасія, Віра; Писполита Василь; Сарабин Михайло, Марія, Ірина; Паламар Олександра, Володимир, Марія, Михайлина; Проскурєнко Марія, Михайлина, Микола; Пуляк Софія, Катерина, Андрій; Васюнець Євгенія, Євген, Ярослав; Анциборенко Гаврило, Оршика, Іван; Гриняк Текля, Михайло, Марія; Шафранський Любомир, Антонія, Зеновій; Шербік Степан, Анна, Марія; Гасвський Василь, Анна, Микола; Харук Іван, Розалія, Іван; Дричило Петро, Ма-

ри, Анастасія, Василь; Дига Кирило, Ніна, Олександр, Іван; Гораченко Марія, Анна, Григорій; Коральчук Марія, Євгенія, Петро; Кулинич Михайло, Євгенія; Кувинич Сергій; Максименко Микола, Марія, Іван; Пігур Іван, Емілія; Білянич Іван, Броніслава; Юрків Федір, Анна; Калужний Іван, Пелагія, Харитина; Козак Олександр, Єва; Люшняк Микола, Ольга; Луцак Іван, Теодозія; Мартинюк Михайло, Катерина; Осик Степан, Катерина.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говз“ до порту в Нью Орлін, в дні 7-го вересня:

Кольтон Іван, Марія, Стефанія; Говера Федір, Анна, Богдан; Грив Іван, Агафія, Микола; Ішук Методій, Ангела, Ольга; Луцак Іван, Пазз, Стефан, Василь; Подольська Пилип, Галина, Віра; Ребенчук Юрко, Марія, Василь; Ригаїло Гіларій, Олена, Іванор; Снігур Михайло, Стефанія, Євген; Тирин Адам, Анастасія, Леона; Візченко Петро, Єлисавета; Венцак Роман, Стефанія, Анна; Ярош Федір, Розалія, Анна, Ярослав; Сум Нестор, Стефанія; Швєць Петро, Татяна, Роман; Вейко Максим, Єва, Марія; Ціхоцький Людвик, Єва, Марія; Гарасим Адам; Козак Ілько, Ольга, Орест; Максимів Василь, Надія, Володимир, Іван; Мисинин Григорій, Анастасія, Віра; Писполита Василь; Сарабин Михайло, Марія, Ірина; Паламар Олександра, Володимир, Марія, Михайлина; Проскурєнко Марія, Михайлина, Микола; Пуляк Софія, Катерина, Андрій; Васюнець Євгенія, Євген, Ярослав; Анциборенко Гаврило, Оршика, Іван; Гриняк Текля, Михайло, Марія; Шафранський Любомир, Антонія, Зеновій; Шербік Степан, Анна, Марія; Гасвський Василь, Анна, Микола; Харук Іван, Розалія, Іван; Дричило Петро, Ма-

ри, Анастасія, Василь; Дига Кирило, Ніна, Олександр, Іван; Гораченко Марія, Анна, Григорій; Коральчук Марія, Євгенія, Петро; Кулинич Михайло, Євгенія; Кувинич Сергій; Максименко Микола, Марія, Іван; Пігур Іван, Емілія; Білянич Іван, Броніслава; Юрків Федір, Анна; Калужний Іван, Пелагія, Харитина; Козак Олександр, Єва; Люшняк Микола, Ольга; Луцак Іван, Теодозія; Мартинюк Михайло, Катерина; Осик Степан, Катерина.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говз“ до порту в Нью Орлін, в дні 7-го вересня:

Кольтон Іван, Марія, Стефанія; Говера Федір, Анна, Богдан; Грив Іван, Агафія, Микола; Ішук Методій, Ангела, Ольга; Луцак Іван, Пазз, Стефан, Василь; Подольська Пилип, Галина, Віра; Ребенчук Юрко, Марія, Василь; Ригаїло Гіларій, Олена, Іванор; Снігур Михайло, Стефанія, Євген; Тирин Адам, Анастасія, Леона; Візченко Петро, Єлисавета; Венцак Роман, Стефанія, Анна; Ярош Федір, Розалія, Анна, Ярослав; Сум Нестор, Стефанія; Швєць Петро, Татяна, Роман; Вейко Максим, Єва, Марія; Ціхоцький Людвик, Єва, Марія; Гарасим Адам; Козак Ілько, Ольга, Орест; Максимів Василь, Надія, Володимир, Іван; Мисинин Григорій, Анастасія, Віра; Писполита Василь; Сарабин Михайло, Марія, Ірина; Паламар Олександра, Володимир, Марія, Михайлина; Проскурєнко Марія, Михайлина, Микола; Пуляк Софія, Катерина, Андрій; Васюнець Євгенія, Євген, Ярослав; Анциборенко Гаврило, Оршика, Іван; Гриняк Текля, Михайло, Марія; Шафранський Любомир, Антонія, Зеновій; Шербік Степан, Анна, Марія; Гасвський Василь, Анна, Микола; Харук Іван, Розалія, Іван; Дричило Петро, Ма-

ри, Анастасія, Василь; Дига Кирило, Ніна, Олександр, Іван; Гораченко Марія, Анна, Григорій; Коральчук Марія, Євгенія, Петро; Кулинич Михайло, Євгенія; Кувинич Сергій; Максименко Микола, Марія, Іван; Пігур Іван, Емілія; Білянич Іван, Броніслава; Юрків Федір, Анна; Калужний Іван, Пелагія, Харитина; Козак Олександр, Єва; Люшняк Микола, Ольга; Луцак Іван, Теодозія; Мартинюк Михайло, Катерина; Осик Степан, Катерина.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говз“ до порту в Нью Орлін, в дні 7-го вересня:

Кольтон Іван, Марія, Стефанія; Говера Федір, Анна, Богдан; Грив Іван, Агафія, Микола; Ішук Методій, Ангела, Ольга; Луцак Іван, Пазз, Стефан, Василь; Подольська Пилип, Галина, Віра; Ребенчук Юрко, Марія, Василь; Ригаїло Гіларій, Олена, Іванор; Снігур Михайло, Стефанія, Євген; Тирин Адам, Анастасія, Леона; Візченко Петро, Єлисавета; Венцак Роман, Стефанія, Анна; Ярош Федір, Розалія, Анна, Ярослав; Сум Нестор, Стефанія; Швєць Петро, Татяна, Роман; Вейко Максим, Єва, Марія; Ціхоцький Людвик, Єва, Марія; Гарасим Адам; Козак Ілько, Ольга, Орест; Максимів Василь, Надія, Володимир, Іван; Мисинин Григорій, Анастасія, Віра; Писполита Василь; Сарабин Михайло, Марія, Ірина; Паламар Олександра, Володимир, Марія, Михайлина; Проскурєнко Марія, Михайлина, Микола; Пуляк Софія, Катерина, Андрій; Васюнець Євгенія, Євген, Ярослав; Анциборенко Гаврило, Оршика, Іван; Гриняк Текля, Михайло, Марія; Шафранський Любомир, Антонія, Зеновій; Шербік Степан, Анна, Марія; Гасвський Василь, Анна, Микола; Харук Іван, Розалія, Іван; Дричило Петро, Ма-

ри, Анастасія, Василь; Дига Кирило, Ніна, Олександр, Іван; Гораченко Марія, Анна, Григорій; Коральчук Марія, Євгенія, Петро; Кулинич Михайло, Євгенія; Кувинич Сергій; Максименко Микола, Марія, Іван; Пігур Іван, Емілія; Білянич Іван, Броніслава; Юрків Федір, Анна; Калужний Іван, Пелагія, Харитина; Козак Олександр, Єва; Люшняк Микола, Ольга; Луцак Іван, Теодозія; Мартинюк Михайло, Катерина; Осик Степан, Катерина.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говз“ до порту в Нью Орлін, в дні 7-го вересня:

Кольтон Іван, Марія, Стефанія; Говера Федір, Анна, Богдан; Грив Іван, Агафія, Микола; Ішук Методій, Ангела, Ольга; Луцак Іван, Пазз, Стефан, Василь; Подольська Пилип, Галина, Віра; Ребенчук Юрко, Марія, Василь; Ригаїло Гіларій, Олена, Іванор; Снігур Михайло, Стефанія, Євген; Тирин Адам, Анастасія, Леона; Візченко Петро, Єлисавета; Венцак Роман, Стефанія, Анна; Ярош Федір, Розалія, Анна, Ярослав; Сум Нестор, Стефанія; Швєць Петро, Татяна, Роман; Вейко Максим, Єва, Марія; Ціхоцький Людвик, Єва, Марія; Гарасим Адам; Козак Ілько, Ольга, Орест; Максимів Василь, Надія, Володимир, Іван; Мисинин Григорій, Анастасія, Віра; Писполита Василь; Сарабин Михайло, Марія, Ірина; Паламар Олександра, Володимир, Марія, Михайлина; Проскурєнко Марія, Михайлина, Микола; Пуляк Софія, Катерина, Андрій; Васюнець Євгенія, Євген, Ярослав; Анциборенко Гаврило, Оршика, Іван; Гриняк Текля, Михайло, Марія; Шафранський Любомир, Антонія, Зеновій; Шербік Степан, Анна, Марія; Гасвський Василь, Анна, Микола; Харук Іван, Розалія, Іван; Дричило Петро, Ма-

ри, Анастасія, Василь; Дига Кирило, Ніна, Олександр, Іван; Гораченко Марія, Анна, Григорій; Коральчук Марія, Євгенія, Петро; Кулинич Михайло, Євгенія; Кувинич Сергій; Максименко Микола, Марія, Іван; Пігур Іван, Емілія; Білянич Іван, Броніслава; Юрків Федір, Анна; Калужний Іван, Пелагія, Харитина; Козак Олександр, Єва; Люшняк Микола, Ольга; Луцак Іван, Теодозія; Мартинюк Михайло, Катерина; Осик Степан, Катерина.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говз“ до порту в Нью Орлін, в дні 7-го вересня:

Кольтон Іван, Марія, Стефанія; Говера Федір, Анна, Богдан; Грив Іван, Агафія, Микола; Ішук Методій, Ангела, Ольга; Луцак Іван, Пазз, Стефан, Василь; Подольська Пилип, Галина, Віра; Ребенчук Юрко, Марія, Василь; Ригаїло Гіларій, Олена, Іванор; Снігур Михайло, Стефанія, Євген; Тирин Адам, Анастасія, Леона; Візченко Петро, Єлисавета; Венцак Роман, Стефанія, Анна; Ярош Федір, Розалія, Анна, Ярослав; Сум Нестор, Стефанія; Швєць Петро, Татяна, Роман; Вейко Максим, Єва, Марія; Ціхоцький Людвик, Єва, Марія; Гарасим Адам; Козак Ілько, Ольга, Орест; Максимів Василь, Надія, Володимир, Іван; Мисинин Григорій, Анастасія, Віра; Писполита Василь; Сарабин Михайло, Марія, Ірина; Паламар Олександра, Володимир, Марія, Михайлина; Проскурєнко Марія, Михайлина, Микола; Пуляк Софія, Катерина, Андрій; Васюнець Євгенія, Євген, Ярослав; Анциборенко Гаврило, Оршика, Іван; Гриняк Текля, Михайло, Марія; Шафранський Любомир, Антонія, Зеновій; Шербік Степан, Анна, Марія; Гасвський Василь, Анна, Микола; Харук Іван, Розалія, Іван; Дричило Петро, Ма-

ри, Анастасія, Василь; Дига Кирило, Ніна, Олександр, Іван; Гораченко Марія, Анна, Григорій; Коральчук Марія, Євгенія, Петро; Кулинич Михайло, Євгенія; Кувинич Сергій; Максименко Микола, Марія, Іван; Пігур Іван, Емілія; Білянич Іван, Броніслава; Юрків Федір, Анна; Калужний Іван, Пелагія, Харитина; Козак Олександр, Єва; Люшняк Микола, Ольга; Луцак Іван, Теодозія; Мартинюк Михайло, Катерина; Осик Степан, Катерина.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говз“ до порту в Нью Орлін, в дні 7-го вересня:

Кольтон Іван, Марія, Стефанія; Говера Федір, Анна, Богдан; Грив Іван, Агафія, Микола; Ішук Методій, Ангела, Ольга; Луцак Іван, Пазз, Стефан, Василь; Подольська Пилип, Галина, Віра; Ребенчук Юрко, Марія, Василь; Ригаїло Гіларій, Олена, Іванор; Снігур Михайло, Стефанія, Євген; Тирин Адам, Анастасія, Леона; Візченко Петро, Єлисавета; Венцак Роман, Стефанія, Анна; Ярош Федір, Розалія, Анна, Ярослав; Сум Нестор, Стефанія; Швєць Петро, Татяна, Роман; Вейко Максим, Єва, Марія; Ціхоцький Людвик, Єва, Марія; Гарасим Адам; Козак Ілько, Ольга, Орест; Максимів Василь, Надія, Володимир, Іван; Мисинин Григорій, Анастасія, Віра; Писполита Василь; Сарабин Михайло, Марія, Ірина; Паламар Олександра, Володимир, Марія, Михайлина; Проскурєнко Марія, Михайлина, Микола; Пуляк Софія, Катерина, Андрій; Васюнець Євгенія, Євген, Ярослав; Анциборенко Гаврило, Оршика, Іван; Гриняк Текля, Михайло, Марія; Шафранський Любомир, Антонія, Зеновій; Шербік Степан, Анна, Марія; Гасвський Василь, Анна, Микола; Харук Іван, Розалія, Іван; Дричило Петро, Ма-

ри, Анастасія, Василь; Дига Кирило, Ніна, Олександр, Іван; Гораченко Марія, Анна, Григорій; Коральчук Марія, Євгенія, Петро; Кулинич Михайло, Євгенія; Кувинич Сергій; Максименко Микола, Марія, Іван; Пігур Іван, Емілія; Білянич Іван, Броніслава; Юрків Федір, Анна; Калужний Іван, Пелагія, Харитина; Козак Олександр, Єва; Люшняк Микола, Ольга; Луцак Іван, Теодозія; Мартинюк Михайло, Катерина; Осик Степан, Катерина.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говз“ до порту в Нью Орлін, в дні 7-го вересня:

Кольтон Іван, Марія, Стефанія; Говера Федір, Анна, Богдан; Грив Іван, Агафія, Микола; Ішук Методій, Ангела, Ольга; Луцак Іван, Пазз, Стефан, Василь; Подольська Пилип, Галина, Віра; Ребенчук Юрко, Марія, Василь; Ригаїло Гіларій, Олена, Іванор; Снігур Михайло, Стефанія, Євген; Тирин Адам, Анастасія, Леона; Візченко Петро, Єлисавета; Венцак Роман, Стефанія, Анна; Ярош Федір, Розалія, Анна, Ярослав; Сум Нестор, Стефанія; Швєць Петро, Татяна, Роман; Вейко Максим, Єва, Марія; Ціхоцький Людвик, Єва, Марія; Гарасим Адам; Козак Ілько, Ольга, Орест; Максимів Василь, Надія, Володимир, Іван; Мисинин Григорій, Анастасія, Віра; Писполита Василь; Сарабин Михайло, Марія, Ірина; Паламар Олександра, Володимир, Марія, Михайлина; Проскурєнко Марія, Михайлина, Микола; Пуляк Софія, Катерина, Андрій; Васюнець Євгенія, Євген, Ярослав; Анциборенко Гаврило, Оршика, Іван; Гриняк Текля, Михайло, Марія; Шафранський Любомир, Антонія, Зеновій; Шербік Степан, Анна, Марія; Гасвський Василь, Анна, Микола; Харук Іван, Розалія, Іван; Дричило Петро, Ма-

ри, Анастасія, Василь; Дига Кирило, Ніна, Олександр, Іван; Гораченко Марія, Анна, Григорій; Коральчук Марія, Євгенія, Петро; Кулинич Михайло, Євгенія; Кувинич Сергій; Максименко Микола, Марія, Іван; Пігур Іван, Емілія; Білянич Іван, Броніслава; Юрків Федір, Анна; Калужний Іван, Пелагія, Харитина; Козак Олександр, Єва; Люшняк Микола, Ольга; Луцак Іван, Теодозія; Мартинюк Михайло, Катерина; Осик Степан, Катерина.

рина; Петруняк Іван, Марія; Процик Петро, Лідія, Раїса; Слота Семен, Валентина, Іван, Анна; Ткачук Михайло, Стефанія; Запхуляк Іван, Анастасія, Богдан; Здан Якія, Анна; Балух Ярослав, Наталія, Петро; Дністрянський Іван, Єва, Дмитро; Гриник Павло, Марія, Катерина; Осик Степан, Катерина.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Гаан“ до порту в Нью Йорку, дня 1-го вересня:

Гомерда Дмитро, Ярослав, Марія, Ірина; Яремко Микола, Марія, Анна, Петро, Стефанія, Ярослав; Корольок Олександр, Анна, Ігор; Лихошерсті Петро, Анастасія; Луцій Павло, Анна, Михайло; Мельничко Богдан, Ірина, Володимир; Морячко Юстина; Обст Іван, Євгенія, Іванна, Іван; Петришин Іван, Анна, Богдан; Савчинець Лука, Садокія, Анна, Ольга; Семків Матвій, Надія, Ярослав; Стефанишин Іван; Сидельник Ілля, Марія, Валентина, Анастасія; Шемченко Лев, Вікторія, Стефанія; Шийка Степан, Євгенія, Анна, Мирон; Воробець Михайло, Стефанія, Оксана; Зборовський Микола, Юлія, Анна, Стефанія, Ірина; Зварич Степан, Марія, Анна; Мішук Капітон, Надія, Василь, Марія, Іван; Шевчук Іван, Надія, Василь; Вояк Андрій, Ольга, Богдан; Зелінський Онуфрій, Катерина, Ярослав; Змії Антін, Антонія, Євген; Думандук Василь; Натфальєв Еміль; Ригишак Марта, Оксана; Масевич Теодозій, Євгенія; Остапенко Ванда, Леонід, Григорій, Ольга; Терлецький Іван.

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говз“ до порту в Нью Орлін, в дні 7-го вересня:

Кольтон Іван, Марія, Стефанія; Говера Федір, Анна, Богдан; Грив Іван, Агафія, Микола; Ішук Методій, Ангела, Ольга; Луцак Іван, Пазз, Стефан, Василь; Подольська Пилип, Галина, Віра; Ребенчук Юрко, Марія, Василь; Ригаїло Гіларій, Олена, Іванор; Снігур Михайло, Стефанія, Євген; Тирин Адам, Анастасія, Леона; Візченко Петро, Єлисавета; Венцак Роман, Стефанія, Анна; Ярош Федір, Розалія, Анна, Ярослав; Сум Нестор, Стефанія; Швєць Петро, Татяна, Роман; Вейко Максим, Єва, Марія; Ціхоцький Людвик, Єва, Марія; Гарасим Адам; Козак Ілько, Ольга, Орест; Максимів Василь, Надія, Володимир, Іван; Мисинин Григорій, Анастасія, Віра; Писполита Василь; Сарабин Михайло, Марія, Ірина; Паламар Олександра, Володимир, Марія, Михайлина; Проскурєнко Марія, Михайлина, Микола; Пуляк Софія, Катерина, Андрій; Васюнець Євгенія, Євген, Ярослав; Анциборенко Гаврило, Оршика, Іван; Гриняк Текля, Михайло, Марія; Шафранський Любомир, Антонія, Зеновій; Шербік Степан, Анна, Марія; Гасвський Василь, Анна, Микола; Харук Іван, Розалія, Іван; Дричило Петро, Ма-

ри, Анастасія, Василь; Дига Кирило, Ніна, Олександр, Іван; Гораченко Марія, Анна, Григорій; Коральчук Марія, Євгенія, Петро; Кулинич Михайло, Євгенія; Кувинич Сергій; Максименко Микола, Марія, Іван; Пігур Іван, Емілія; Білянич Іван, Броніслава; Ю